

Sprawozdanie

Komisji szkolnej z petycyi Anny Sernickiej, wdowy po nauczycielu ludowym, o przyznanie w drodze łaski pensyi wdowiej i datku na wychowanie córki.

Wysoki Sejmie!

Maryan Sernicki po złożeniu egzaminu dojrzałości z odznaczeniem rozpoczął z dniem 1. września 1890 służbę w zawodzie nauczycielskim. Uzyskawszy następnie patent kwalifikacyjny do szkół ludowych i wydziałowych z odznaczeniem, otrzymał stałą posadę w Kisielowie.

Przydzielony z Kisielowa do szkoły wyższego typu w Żółkwi umarł tamże dnia 22. sierpnia 1899, pozostawiając żonę i córkę bez wszelkich środków utrzymania.

Ponieważ Sernicki służył tylko lat 9, przeto po myśli art. 43 ust. z d. 1. stycznia 1889 pozostała wdowa wraz z sierotą niema prawa do zaopatrzenia. To też Rada szkolna krajowa wyznaczyła wdowie w myśl art. 44 powołanej ustawy stosowną odprawę, której jednak wdowa nie podjęła w nadziei, że W. Sejm przyzna jej stały dar z łaski.

Z uwagi, że Sernicki służył lat 9, należał do nauczycieli wzorowych, a jak stwierdzają świadectwa lekarskie, nabawił się choroby w wilgotnych budynkach szkolnych, wnosi komisya szkolna uwzględniając przychylną opinię Rady szkolnej krajowej z dnia 23. września 1903 l. 34422,

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Annie Sernickiej, wdowie po stałym nauczycielu w Kisielowie, przyznaje się w drodze łaski od 1. września 1899 począwszy roczne zaopatrzenie 200 K., a na wychowanie małoletniej córki Maryi Anny, urodzonej 16. czerwca 1890, roczny datek 50 K.

Lwów, dnia 30 września 1903.

Przewodniczący :
Czartoryski.

Sprawozdawca :
E. Michałowski.

